

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о полицијској сарадњи, који је потписан 25. маја 2009. године у Ријеци, у оригиналу на српском и хрватском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

С П О Р А З У М
ИЗМЕЋУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ
О
ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ

Влада Републике Србије
и
Влада Републике Хрватске

(у даљем тексту: уговорне стране),
у духу пријатељских односа између уговорних страна,
с намером да продубе сарадњу полицијских органа,
са заједничком вољом да ефикасно делују на сузбијању међународне опасности за јавну безбедност, као и сузбијању међународног криминала,
с циљем да помоћу усклађених активности ефикасније делују против међународног криминала,
уз поштовање Конвенције Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података, сачињене у Стразбуру, дана 28. јануара 1981, Додатног протокола уз ту Конвенцију у вези са надзорним органима и прекограничним протоком података, сачињен у Стразбуру, дана 8. новембра 2001., као и Препоруке број Р (87) 15 Комитета министара Савета Европе од 17. септембра 1987. о регулисању коришћења личних података од стране полиције, а која се односи и на случајеве када се подаци не обрађују аутоматски,
споразумеле су се о следећем:

Поглавље I.

Опште одредбе

Члан 1.

**Предмет Споразума, надлежни органи, као и промене
надлежности и назива органа**

Уговорне стране јачају сарадњу у области:

- отклањања опасности за јавну безбедност и јавни ред,
- спречавања и расветљавања кривичних дела, као и
- стања безбедности у заштити државне границе у пограничном подручју.

У складу са националним законодавством, уговорне стране сарађиваће у спровођењу заједничких полицијских мера у областима из става 1. овог члана уз међусобну кадровску, материјалну и организациону подршку, а према потреби могу формирати и заједничке полицијске тимове.

Надлежни полицијски органи према овом споразуму су:

- у Републици Србији: Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције као национални орган за контакт с унутрашњим организационим јединицама, као и полицијске управе у оквиру њихових надлежности;
- у Републици Хрватској: Министарство унутарњих послова, Равнатељство полиције као национални орган за контакт с унутрашњим организационим јединицама, као и полицијске управе у оквиру њихових надлежности.

Надлежни полицијски органи у пограничном подручју су:

- за српску уговорну страну:

- полицијска управа Сремска Митровица;
 - полицијска управа Нови Сад;
 - полицијска управа Сомбор;
 - регионални центар граничне полиције према Републици Хрватској.
- за хрватску уговорну страну:
- полицијска управа вуковарско-сријемска,
 - полицијска управа осјечко-барањска.

Уговорне стране се међусобно обавештавају о променама надлежности или назива органа наведених у овом споразуму.

Члан 2.

Заједничка безбедносна процена

Уговорне стране теже остваривању истог нивоа информисаности о безбедносној ситуацији. У ту сврху, периодично, и када постоји одређени повод размењују информације о стању и по потреби заједнички оцењују стање безбедносне ситуације.

Поглавље II.

Опште одредбе о полицијској сарадњи

Члан 3.

Сарадња по захтеву

Полицијски органи уговорних страна у оквиру своје надлежности узајамно, по захтеву, пружају административну помоћ у отклањању опасности за јавну безбедност и јавни ред у циљу спречавања и расветљавања кривичних дела уколико захтев или поступање по истом према националном законодавству није у надлежности правосудних органа. Ако замољени полицијски орган није надлежан да поступа по захтеву, тада исти прослеђује надлежном органу.

Национални органи за контакт уговорних страна међусобно размењују захтеве из става 1. овог члана, као и одговоре на исте. Захтеви се упућују непосредно националним органима за контакт уговорних страна, који су дужни да на исте одговоре.

Упућивање захтева и одговора на исте може уследити непосредно између надлежних полицијских органа уговорних страна, уколико се захтеви за помоћ у отклањању непосредне опасности за јавну безбедност и јавни ред не могу благовремено доставити редовним каналима који постоје између националних органа за контакт. Надлежни полицијски орган обавештава свој национални орган за контакт о непосредно примљеним и послатим захтевима у складу са националним законодавством.

Према националном законодавству захтеви из ст. 1. до 3. овог члана могу се посебно односити на:

- 1) утврђивање власника и лица на која су возила регистрована, као и лица која управљају моторним возилима, ваздушним и воденим превозним средствима;
- 2) провере о возачким дозволама, пловидбеним дозволама и сличним дозволама;
- 3) утврђивање пребивалишта, боравишта и њиховог правног основа;
- 4) утврђивање власника и корисника телефонских прикључака или других телекомуникационих уређаја;

- 5) утврђивање идентитета;
- 6) информације о пореклу ствари, на пример оружја, моторних возила, као и водених превозних средстава (провере у вези са правним основом);
- 7) информације о поседовању и власништву непокретности, покретности и хартија од вредности;
- 8) усклађивање и покретање првих мера потраге;
- 9) посебне доказне радње;
- 10) прикупљање потребних обавештења;
- 11) спровођење конкретних мера при пружању заштите сведока;
- 12) откривање, обезбеђење трагова, анализа и упоређивање трагова.

Захтеви, као и одговори на исте, достављају се, по правилу, у писаном облику. Ако се достављају лични подаци, изабраће се облик достављања који ће у оправданој мери водити рачуна о осетљивости тих података. Усмени захтев је могућ у хитним случајевима, али се о томе без одлагања доставља накнадни писани захтев. Уговорне стране гарантују за то да је приступ комуникационим уређајима могућ само овлашћеним лицима.

Члан 4.

Размена информација без захтева

Полицијски органи уговорних страна, у складу са националним законодавством, у појединачним случајевима међусобно размењују информације и без захтева, ако на основу утврђених чињеница могу основано претпоставити да су те информације потребне за отклањање конкретне опасности за јавну безбедност и јавни ред или за расветљавање кривичних дела или могу довести до подношења захтева за правну помоћ. Члан 3. ст. 2, 3. и 5. овог споразума на одговарајући начин се примењују на размену информација.

Члан 5.

Образовање и стручно усавршавање

Полицијски органи уговорних страна, сарађују у области образовања и стручног усавршавања, и то посебно путем:

- 1) размене наставних планова и програма;
- 2) заједничких семинара и вежби као и размене предавача и стручњака;
- 3) позивања представника друге уговорне стране као посматрача при вежбама и при посебним активностима од већег безбедносног значаја;
- 4) учествовања представника друге уговорне стране у разним облицима стручног усавршавања;
- 5) заједничких радних сусрета.

Поглавље III.

Посебне области полицијске сарадње

Члан 6.

Полицијска сарадња у сузбијању корупције и других кривичних дела против службене дужности

Полицијски органи уговорних страна сарађују на сузбијању корупције и других кривичних дела против службене дужности.

Сарадња полицијских органа уговорних страна у овој области обухвата и размену искустава о примени националног законодавства, као и превенцију криминалитета, размену информација и анализа о узроцима и развојним тенденцијама код сузбијања корупције, као и других кривичних дела против службене дужности.

Поглавље IV.

Посебни облици сарадње

Члан 7.

Контролисане испоруке

Уговорне стране могу по претходно послатом захтеву на својој државној територији дозволити контролисане испоруке за кривична дела за која је то могуће према праву замољене уговорне стране, посебно код недозвољене трговине опојним дрогама, оружјем, експлозивним направама, фалсификованим новцем и прања новца. Уговорна страна молила треба да образложи да би без те мере било немогуће или би било знатно отежано откривање налогодаваца и других учесника или откривање дистрибутивних канала. Замољена уговорна страна ће ограничити или одбити контролисане испоруке, ако је ризик који произилази из испорука за лица која учествују у превозу несразмерно велики или ако испоруке представљају опасност за јавну безбедност.

Замољена уговорна страна преузима контролу над испорукама код преласка државне границе, а ради избегавања прекида контроле. У даљем току превоза замољена уговорна страна обезбеђује сталан надзор на начин да су учесници и испоруке у свако доба доступни. Контролисане испоруке се у договору између уговорних страна могу зауставити, а наставак испоруке се може одобрити на начин да иста остане недирнута, да се уклони или у целости или делимично замени.

Захтеви за контролисане испоруке, које започињу или се настављају у трећој држави, одобравају се само ако та држава обезбеди испуњење претпоставки из става 2. овог члана.

Захтеви из става 1. упућују се:

- у Републици Србији: Министарству унутрашњих послова, Дирекцији полиције, Управи криминалистичке полиције;
- у Републици Хрватској: Министарству унутарњих послова, Равнатељству полиције, Управи криминалистичке полиције.

Захтев из става 1. упућује се на основу међународних уговора о пружању правне помоћи у кривичним стварима који обавезују уговорне стране или на основу националног законодавства уз услов реципроцитета. Одлуку доноси надлежан орган замољене уговорне стране сходно праву замољене уговорне стране.

Члан 8.

Послови прикривених иследника

Уговорне стране могу по претходно упућеном захтеву пружати једна другој помоћ у вођењу истрага помоћу службених лица која делују тајно или са измењеним идентитетом (прикривени иследник), ако постоји сумња да је почињено кривично дело за које је према законодавству замољене уговорне стране дозвољено поступање прикривених иследника. Уговорна страна

молиља дужна је да образложи да би без те мере прикупљање обавештења било немогуће или знатно отежано.

Послови прикривених иследника на државној територији замољене уговорне стране ограничавају се на појединачно, временски или на други начин сходно националном законодавству, ограничено поступање. Припремање поступања одвија се на основу договора између органа који учествују, замољене уговорне стране и уговорне стране молиље. Поступањем руководи службено лице замољене уговорне стране. На тражење једне од уговорних страна послови прикривених иследника морају се прекинути без одлагања.

На захтев уговорне стране молиље на државној територији замољене уговорне стране може се ангажовати и прикривени иследник уговорне стране молиље, уз ограничења из претходног става. Замољена уговорна страна пружа потребну кадровску, логистичку и техничку помоћ. Замољена уговорна страна предузима све потребне мере за заштиту службених лица уговорне стране молиље за време њиховог поступања на државној територији замољене уговорне стране. О спровођењу и резултатима поступања прикривених иследника потребно је без одлагања у писаном облику обавестити надлежне органе уговорне стране на чијој се државној територији поступање одвијало. Поступање прикривеног иследника уговорне стране молиље сматра се поступањем замољене уговорне стране.

Замољена уговорна страна, у складу са националним законодавством, утврђује претпоставке за поступање прикривених иследника, услове под којима исти поступају, као и услове за коришћење резултата послова прикривених иследника. Замољена уговорна страна о томе обавештава уговорну страну молиљу.

Захтеви из става 1. упућују се:

- у Републици Србији: Министарству унутрашњих послова, Дирекцији полиције, Управи криминалистичке полиције;
- у Републици Хрватској: Министарству унутарњих послова, Равнатељству полиције, Управи криминалистичке полиције.

Захтев из става 1. упућује се на основу међународних уговора о пружању правне помоћи у кривичним стварима који обавезују уговорне стране или на основу националног законодавства уз услов реципроцитета. Одлуку доноси надлежни орган замољене уговорне стране сходно праву замољене уговорне стране.

Члан 9.

Заштита сведока

Полицијски органи уговорних страна међусобно се помажу у области заштите сведока и осталих лица сходно националном законодавству (у даљем тексту: лица која је потребно заштитити).

Помоћ обухвата размену информација, логистичку помоћ као и пријем лица које је потребно заштитити.

Лице које је потребно заштитити мора бити укључено у програм заштите сведока у уговорној страни молиљи. Лице које је потребно заштитити неће се укључити у програм заштите сведока замољене уговорне стране. При спровођењу мера пружања помоћи у вези са заштитом тог лица на одговарајући се начин примењује национално законодавство замољене уговорне стране.

Ако је то потребно, трошкове живота лица које је потребно заштитити, као и друге трошкове за друге мере чије је спровођење затражила уговорна страна молиља, подмирује држава молиља. Трошкове полицијских службеника и материјалне трошкове у вези са заштитом тих лица сноси замољена уговорна страна.

Замољена уговорна страна, након што претходно обавести уговорну страну молиљу, може да обустави пружање заштите лицу којем је то потребно, ако за то постоје озбиљни разлози. У тим је случајевима уговорна страна молиља дужна да поновно преузме то лице.

Члан 10.

Слање официра за везу

Уговорна страна може послати официра за везу полицијским органима друге уговорне стране уз сагласност њеног националног органа за контакт.

Официри за везу предузимају радње саветовања и пружања помоћи без права на самостално коришћење полицијских овлашћења. Они дају информације и обављају задатке у оквиру налога уговорне стране пошиљаоца, а при томе узимају у обзир захтев уговорне стране примаоца.

Официри за везу које је једна уговорна страна послала у трећу државу могу на основу међусобног договора обе уговорне стране, као и уз писану сагласност треће државе штитити и интересе друге уговорне стране у тој држави.

Члан 11.

Сарадња у области безбедности у спорту и великих манифестација

Уговорне стране ће сарађивати и размењивати информације које се односе на спортске догађаје и друге велике манифестације.

Размена обухвата и достављање личних податка о навијачима и лицима склоним насиљу на спортским такмичењима сходно националном законодавству.

Сарадња може да обухвата слање и пријем полицијских тимова за време одржавања наведених спортских догађаја и других великих манифестација, њихово поступање на државној територији друге уговорне стране, као и размену искустава у циљу стицања најбоље праксе. Размена искуства може да обухвати: размену стручњака, докумената и знања из ове области.

Поглавље V.

Сарадња у области заштите државне границе

Члан 12.

Облици сарадње

Представници граничне полиције обе уговорне стране сарађују у области контроле и обезбеђења државне границе.

Представници граничних полиција уговорних страна могу одржавати редовне радне састанке на локалном, регионалном и државном нивоу у циљу размене информација, организовања заједничких акција, заједничке анализе ризика, техничке сарадње и осталих облика сарадње.

У циљу ефикасније заштите државне границе уговорне стране могу договорити спровођење мешовитих патрола уз заједничку државну границу и формирање заједничких контактних служби.

Уговорне стране могу договорити и друге облике сарадње у циљу убрзања саобраћаја преко заједничке државне границе, сузбијања илегалних миграција и свих других облика прекограничног криминала.

Члан 13.

Мешовите патроле уз заједничку државну границу

У намери ефикасније заштите државне границе, сузбијања илегалних миграција, прекограничног криминала и спречавања угрожавања јавног реда, полицијски органи уговорних страна могу да уз заједничку државну границу обављају рад у облику мешовитих патрола.

При спровођењу задатака у оквиру мешовитих патрола службена лица друге уговорне стране овлашћена су, у складу с националним законодавством уговорне стране на чијој се државној територији предузимају мере, да утврђују идентитет лица и заустављају лица која су покушала избећи полицијску контролу.

При обављању службених поступака примењује се национално законодавство оне уговорне стране на чијој државној територији поступају службена лица.

Члан 14.

Заједничке контактне службе

На државној територији уговорних страна, у близини заједничке државне границе, трајно или привремено, могу се успоставити заједничке контактне службе, у којима би поступала службена лица полицијских органа обе уговорне стране.

Службена лица у заједничким контактним службама анализирају, размењују и прослеђују информације значајне за прекограничну полицијску сарадњу и на друге начине својим поступањем доприносе усклађеној сарадњи према овом споразуму.

Службена лица у заједничким контактним службама поступају искључиво према упутствима и у складу са својим полицијским правилима. Заједничке полицијске активности службена лица у заједничким контактним службама спроводе само уз претходну сагласност полицијских органа и само у оним облицима који су предвиђени овим споразумом.

Уговорне стране могу да се договоре да у заједничкој контактної служби учествују и службена лица из треће државе.

Подела трошкова који настану успостављањем и пословањем заједничке контактне службе уредиће се посебним договором.

Члан 15.

Међусобна комуникација и телекомуникациска веза

Полицијски органи могу за потребе спровођења овог споразума побољшати међусобну комуникацију и телекомуникационе везе:

- 1) именовањем лица за контакт;
- 2) разменом информација о значајним телекомуникационим везама и електронским адресама полицијских органа;
- 3) обезбеђењем непосредних веза за пренос говора, података или слике;
- 4) успостављањем радио веза на договореним фреквенцијама у случају посебних потреба, и

5) сарадњом при обезбеђењу несметаног поступања полицијских радио система.

Члан 16.

Службени транзит

Службена лица надлежних полицијских органа могу на основу договора полицијских органа, прелазити преко државне територије друге уговорне стране у циљу поступања на својој државној територији, у случајевима када до тог дела државне територије није могућ приступ из своје државе или би такав приступ проузроковао несразмеран утрошак времена и/или финансијских средстава.

За време службеног транзита, службена лица полицијских органа немају службених овлашћења.

Поглавље VI.

Заштита података

Члан 17.

Заштита личних података

Надлежни полицијски органи уговорних страна међусобно размењују личне податке (у даљем тексту: подаци) уз поштовање ограничења одређених од стране органа који податке доставља и у складу са следећим начелима која примење како на аутоматски обрађене податке тако и на оне податке који то нису:

1) достављени подаци се без сагласности органа који их доставља не смеју употребљавати у друге сврхе осим у оне због којих се достављају;

2) достављени подаци се бришу, односно исправљају, чим:

- се установи нетачност података, или
- орган који их је доставио саопшти да су подаци утврђени или достављени на противправан начин, или
- подаци више нису потребни за извршавање службеног задатка због којег су достављени, осим у случају постојања изричитог овлашћења за коришћење достављених података у друге сврхе. Таква се сагласност сме дати само ако је обрада тих података у те друге сврхе допуштена према националном законодавству уговорне стране која евиденције података води.

Уговорне стране у вези обавезе брисања података дужне су да поштују налоге о руковању уговорне стране која доставља податке.

3) на захтев надлежног органа који је податке доставио прималац даје обавештење о коришћењу примљених података и у вези са тим постигнутим резултатима;

4) надлежни орган који податке доставља гарантује за тачност и актуелност достављених података. Уз то је дужан да обрати пажњу на постојање нужности и сразмере у односу на сврху која се достављањем тих података жели постићи, као и на поштовање забрана достављања података према националном законодавству уговорне стране. Ако се испостави да су достављени нетачни подаци или подаци који се нису смели доставити, или да се подаци који су уредно достављени по протеклу одређеног рока, у складу са националним законодавством државе чији је орган те податке доставио морају избрисати,

тада се то примаоцу без одлагања мора саопштити. Прималац је са своје стране дужан да одмах спроведе потребно брисање или исправку;

5) ако орган којем су подаци достављени има разлога да посумња у тачност достављених података или сматра да их је потребно избрисати, дужан је да о томе одмах обавести орган који је доставио податке;

6) уговорне стране користе за достављање података само она комуникациона средства која гарантују ефикасну заштиту података од неовлашћеног коришћења или промене од стране трећих лица током поступка достављања тих података;

7) службена лица која поступају на државној територији друге уговорне стране немају директан приступ аутоматски обрађеним подацима друге уговорне стране. Ово важи и за сарадњу према члану 14.;

8) прималац је дужан да достављене податке ефикасно заштити од случајног или неовлашћеног уништавања, случајног губитка, неовлашћене или случајне измене или прослеђивања, неовлашћеног приступа и неовлашћеног објављивања;

9) орган који је личне податке доставио и прималац дужни су да забележе разлог, садржај, време и место пријема, као и орган који је податке доставио односно орган којем су исти достављени. Ови подаци чувају се најмање три године и смеју се користити искључиво за контролу поштовања важећих прописа о заштити података;

10) уговорне стране одговарају, сходно њиховом националном законодавству, за штете које у уговорној страни неком лицу друге уговорне стране настану као последица обраде њених података који су достављени према овом споразуму. Уговорне стране се у оквиру одговорности, у складу са њиховим националним законодавством, према оштећеном не могу позивати на то да су достављени подаци били нетачни или да су противправно достављени. Ако уговорна страна којој су подаци достављени надокнади штету насталу коришћењем нетачних или противправно достављених података, уговорна страна која је податке доставила, намириће укупан износ исплаћене накнаде штете.

Члан 18.

Класификовани подаци

Када се на основу овог споразума достављају класификовани подаци, примењују се следеће одредбе:

1) уговорна страна којој су подаци достављени гарантује за једнаку заштиту примљених података, који су класификовани према националном законодавству уговорне стране која их је доставила. За сврхе овог споразума следећи степени поверљивости класификованих података према правном систему Републике Србије и Републике Хрватске сматрају се да имају исте вредности:

За Републику Србију:	За Републику Хрватску:
ДРЖАВНА ТАЈНА	ВРЛО ТАЈНО
СЛУЖБЕНА ТАЈНА - СТРОГО ПОВЕРЉИВО	ТАЈНО
СЛУЖБЕНА ТАЈНА - ПОВЕРЉИВО	ПОВЈЕРЉИВО
ЗА ИНТЕРНУ УПОТРЕБУ	ОГРАНИЧЕНО

2) орган који доставља податке без одлагања писаним путем саопштава примаоцу промену степена поверљивости класификованих података или декласификације. Прималац је дужан да према том саопштењу усклади степен поверљивости класификованих података или декласификације;

3) достављени класификовани подаци смеју да се користе само у ону сврху због које су достављени, а доступни могу бити само оним лицима којима је с обзиром на њихову делатност познавање тих података потребно и која су према националном законодавству овлашћене сазнати те податке;

4) приступ достављеним класификованим подацима допуштен је органима који нису наведени у овом споразуму само уз писану сагласност органа који их је доставио;

5) уговорна страна којој су подаци достављени без одлагања саопштава органу који је податке доставио сваку повреду националног законодавства која се односи на заштиту достављених класификованих података. У том саопштењу наводе се околности настанка те повреде, њене последице и мере предузете ради ограничавања последица, као и спречавања будућих повреда те врсте;

6) класификовани подаци се достављају другој уговорној страни путем курира или на неки други начин који је допуштен према националном законодавству уговорних страна.

Поглавље VII.

Правни статус службених лица

Члан 19.

Овлашћења и правни положај службених лица друге уговорне стране

Службена лица једне уговорне стране која се у оквиру сарадње према овом споразуму налазе на државној територији друге уговорне стране, немају полицијска овлашћења, осим ако овим споразумом није другачије одређено. При спровођењу свих мера она су дужна да се придржавају националног законодавства друге уговорне стране.

Службена лица једне уговорне стране која се у оквиру сарадње према овом споразуму налазе на државној територији друге уговорне стране, дужна су да са собом носе важећу службену легитимацију с фотографијом. У случају члана 8. довољно је носити документ о прикривеном идентитету.

Службена лица једне уговорне стране која се у оквиру сарадње на основу овог споразума налазе на државној територији друге уговорне стране овлашћене су да носе своје службено оружје, основна задужена средства принуде и опрему, осим ако друга уговорна страна у појединачном случају изјави да она то не допушта или да то допушта само под одређеним условима. Коришћење службеног оружја допуштено је само у случају нужне одбране себе или трећег лица. Надлежне службе се међусобно обавештавају о допуштеном службеном оружју и средствима принуде. Службена лица нису овлашћена да носе униформу. Службена лица из чл. 13, 14. и 16. овлашћена су да носе униформу, осим ако надлежни органи на чијој државној територији службена лица поступају у конкретном случају то не дозвољавају, односно коришћење додатно не условљавају.

Ако службена лица једне уговорне стране при предзимању мера, сходно овом споразуму, на државној територији друге уговорне стране користе возила, дужна су да се придржавају истих саобраћајних прописа као и службена лица друге уговорне стране. Уговорне стране међусобно се обавештавају о важећим прописима из ове области.

Члан 20.

Кривичноправна одговорност

Службена лица која, сходно овом споразуму, поступају на државној територији друге уговорне стране изједначена су у својим правима и одговорностима са службеним лицима те уговорне стране у погледу кривичних дела која оне почине или која су почињена над њима или на њихову штету.

Члан 21.

Радноправни односи

На службена лица уговорних страна се за време обављања њихових задатака у складу са овим споразумом примењују прописи из области радних односа њихове државе, а нарочито у погледу дисциплинске одговорности.

Члан 22.

Одредбе о одговорности за штету

Ако службено лице једне уговорне стране у спровођењу овог споразума проузрокује штету на државној територији друге уговорне стране, та је уговорна страна одговорна за накнаду штете оштећеном трећем лицу под једнаким условима и у једнаком обиму као да су штету проузроковала домаћа стварно и месно надлежна службена лица.

Уговорној страни која је надокнадила штету оштећенима или њиховим правним следбеницима, друга уговорна страна мора да надокнади износ штете, осим ако је интервенција уследила по њеној замолници. Код штета на терет уговорних страна, накнада штете се неће потраживати, осим ако је службено лице проузроковало штету намерно или из крајње непажње.

Поглавље VIII.

Завршне одредбе

Члан 23.

Одредба о изузецима

Ако једна уговорна страна сматра да је поступање по конкретном захтеву или предузимање конкретне мере сарадње у складу са овим споразумом такво да, може довести до ограничавања суверенитета, угрожавања личне безбедности или других битних интереса или до повреде националног законодавства, саопштиће другој уговорној страни да у целини или делимично одбија сарадњу или да је прихвата под одређеним условима.

Члан 24.

Протоколи за спровођење

Надлежни национални органи за контакт уговорних страна из члана 1. став 3. могу на основу овог споразума закључити протоколе за његово спровођење.

Члан 25.

Састанци експерата

Свака уговорна страна може по потреби затражити састанак представника надлежних полицијских органа уговорних страна ради утврђивања појединости за спровођење облика сарадње који су предвиђени овим споразумом, решавања питања у вези са применом овог споразума, као и предлагања даљег развоја сарадње.

Члан 26.

Решавање спорова

Евентуални спорови који би могли настати из тумачења или спровођења овог споразума, а које национални органи за контакт не могу решити путем консултација, решавају се дипломатским путем.

Члан 27.

Трошкови

Свака уговорна страна сноси трошкове који за њене надлежне полицијске органе настану спровођењем овог споразума, осим ако овим споразумом није друкчије одређено.

Члан 28.

Однос према другим међународним уговорима

Овим се Споразумом не утиче на постојећа права и обавезе које за уговорне стране проистичу из других међународних уговора који их обавезују.

Овај споразум не утиче на одредбе о међународној сарадњи у области сузбијања криминала путем националних органа за контакт, посебно у оквиру Међународне организације криминалистичке полиције (Интерпол).

Одредбе овог споразума ни у чему не прејудуцирају утврђивање, разграничење и означавање државне границе између уговорних страна.

Члан 29.

Одредба о престанку

Даном ступања на снагу овог споразума престаје да важи Споразум између Савезне Владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Хрватске о сарадњи у борби против организованог криминала, нелегалне трговине дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима, тероризма и других тежих кривичних дела, потписан у Београду, 8. маја 2002. године.

Члан 30.

Ступање на снагу и отказ

Овај споразум ступа на снагу тридесет (30) дана од датума примања последњег писаног обавештења којим се уговорне стране међусобно обавештавају, дипломатским путем, да су испуњени услови предвиђени њиховим националним законодавством за ступање на снагу овог споразума.

Овај се споразум закључује на неодређено време. Свака уговорна страна може дипломатским путем у сваком тренутку у писаном облику да откаже овај споразум. Споразум престаје шест (6) месеци након датума примања обавештења о отказу.

Састављено у Ријеци дана 25. маја 2009. године у два примерка, сваки на српском и хрватском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна.

За Владу Републике Србије
Ивица Дачић с.р.

За Владу Републике Хрватске
Томислав Карамарко с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.